

Pasningsvejledning for Kanin

1. Dyreart

Kanin (*Oryctolagus cuniculus domestica*).

2. Fuldvoksen størrelse

Kaninens størrelse som fuldvoksen varierer fra race til race. Den største race, Belgisk Kæmpe, kan veje op til 10 kg, den mindste race, Hermelin, vejer ca. 1 kg.

3. Forventet levealder

Kaniner bliver for de flestes vedkommende 6-8 år.

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Kaninens bur skal rette sig efter kaninens størrelse som udvokset. Den skal kunne ligge totalt udstrakt i buret, og den skal kunne sidde på bagbenene uden at ørerne når loftet. Burene bør ikke være så dybe, at man ikke kan nå kaninen. Anbefalede mål på et kaninbur er:

	Vægt	Areal	Dybde	Bredde	Højde
Dværgracer	0,7 – 1,9 kg	0,50 m ²	60 cm	80 cm	50 cm
Små racer	1,9 – 3,2 kg	0,75 m ²	70 cm	110 cm	60 cm
Mellemstore racer	3,2 – 4,0 kg	1,00 m ²	80 cm	125 cm	70 cm
Store racer	4,0 – 5,5 kg	1,25 m ²	80 cm	160 cm	80 cm
Kæmperacer	5,5 – 9,9 kg	1,50 m ²	80 cm	190 cm	80 cm

Byggematerialerne skal være solide med bl.a. punktsvejset tråd, så buret kan modstå ræve, mink og omstrefjende hunde. Bygger man indhegning/løbegård ude, skal både bund og sider også sikres mod angreb, men også mod, at kaninen graver sig ud.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Kaninen er et meget renligt dyr. Såfremt den går rent og tørt, holder den sig selv ren.

De langhårede kaninracer kræver dog pelspleje med en børste. Angorakaninen skal klippes hver 3. måned.

Klør bør klippes med 3-6 måneders mellemrum. Få en, der kan, til at vise dig det første gang.

Kaninen kan uden problemer stå ude i bur i selv den strengeste frost, hvis bare den har et godt lag tørt halm, og der ikke er træk. Derimod har kaninen svært ved at klare sol og høje varmegrader. Den skal altid kunne finde skygge, og dens bur må ikke være i direkte sol.

Der bør gives rent halm i buret næsten hver dag, og der bør ofte muges ud, både af hensyn til kaninen og for at undgå flueplage om sommeren.

6. Stimulering og behov for motion

Kaniner har brug for beskæftigelse. Halm fra korn (ikke frøgræshalm) som strøelse og hø til at æde er godt tidsfordriv. Grøntsager og frugt, tørt brød i begrænset mængde, altså føde der skal gnaves, er godt, friske grene fra træer uden stenfrugt bør de have til rådighed så tit som muligt, men undgå buske og blomster fra prydhaven, mange er giftige. Gran- og fyrregrene er gode, men alle dele af taks er meget giftig.

Alle kaniner har brug for at komme ud af buret og løbe rundt udenfor. Men pas på inde i huset, kaniner elsker elektriske ledninger, og de er dødsensfarlige at gnave i. Væbner man kaninen til det fra lille, kan man også gå tur med den i sele og snor, men går du på vejen, så pas på hunde.

7. Fodring

Foderet bør bestå af færdigfoder til kaniner, vand, hø, halm og grønt. Færdigfoder (kaninpiller) til kaniner har de vitaminer og mineraler, som kaninen har brug for. Gnaverblandinger med bl.a. majs, solsikker, johannesbrød er for fede og bør højst gives som "fredagslik". Der fodres kun med færdigfoder 1 gang om dagen, og det skal være spist op inden næste fodring, ellers får kaninen for meget. Halm og hø bør altid være til stede i buret, og der skal gives frisk vand hver dag. Af ukrudt, grøntsager og frugt kan alt næsten bruges til kaninen, men det er ikke sikkert, den vil æde alt.

Salat, hvidkål, kinakål o.l. skal man være forsigtig med, det indeholder mest vand og giver nemt tynd mave. Nogle få ukrudtsplanter som skarntyde er giftig. Man bør aldrig fodre med vådt grønt. Som hovedregel kan siges, at man altid skal starte med at give lidt og så kan man forøge mængden efterhånden. Det gælder også de første mælkebøtter og græs om foråret. Sørg for ikke at give mere, end kaninen får ædt op ret hurtigt, så det ikke ligger i bunden af buret og bliver svinet til.

8. Sociale behov

Kaniner er både sociale dyr og meget territoriebevidste. I naturen lever de mange sammen, men på et stort område, hvor de kan komme væk fra aggressive artsfæller, kan have hver sit bosted osv.

Hankaniner har et indbyrdes hierarki, så nogle dominerer over andre. Det kommer specielt til udtryk, hvis der er hunner i nærheden.

Hunkaniner vil have rede og unger i deres egne private huller. De forhold, vi byder dem i små bure og små udendørs anlæg, kan ikke sammenlignes med den frie natur.

Som små unger går de fint sammen, men allerede i 8 ugers alderen kan kaniner parre sig.

Hvis man har flere kaniner af begge køn og ikke ønsker unger, så kan man få dyrlægen til at kastrere hannerne eller sterilisere hunnerne, så man undgår, at de får unger cirka en gang om måneden.

Ellers tilrådes det, at man har et stort bur, som er delt i midten med tråd, så de kan se hinanden, snuse til hinanden, slikke hinanden, ligge tæt, men de kan ikke skade hinanden. Ofte kan man lade dem være sammen et neutralt sted, hvor ingen af dem føler, at det er deres territorium.

Nogle kaniner har fornøjelse af familiens hund, kat, marsvin eller hamster.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Kaninen går drægtig i 30-34 dage og får 2-10 unger.

Få dage før fødslen – tidspunktet varierer – samler hunnen halm sammen til rede og forer den med pels fra sit maveskind. Hunnen behøver normalt ingen hjælp til at føde. Ungerne bliver født nøgne, blinde og totalt hjælpeløse. Ungerne dier kun 1-2 gange i døgnet, mælken er federe og mere næringsrig end piskefløde. I løbet af få dage vokser pelsen ud, og 12 dage gamle åbnes øjnene. Ungerne forbliver i reden til de er 2-3 uger gamle, og de kan med det samme, de kommer frem, æde det samme som hunnen.

Ungerne bør være mindst 5 uger, gerne 7-8 uger, inden de tages fra hunnen og kuldsøskende.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Som hovedregel kan man sige, at en kanin, der ikke æder, er syg. Syge kaniner sidder stille og virker uinteresserede, de kan ofte blive lidt strithårede, de får matte øjne og sidder og trykker sig lidt sammen/skyder ryg. I det følgende nævnes de mest almindelige sygdomme.

Tarmbetændelse forårsaget af forkert fodring eller infektion med snylttere. En let diarree eller forstoppelse kan ofte klares ved hjælp af diæt bestående af hør og vand altså uden tilskud af kaninpiller. Hvis det fortsætter bør man gå til dyrlæge med kaninen.

Lungebetændelse, hvor kaninen bliver meget kortåndet og med snot fra næseborene. Kaninen skal til dyrlæge hurtigst muligt, hvis den skal reddes.

Tænderne på kanin sliber sig selv op mod hinanden, men nogle kaniners tænder vokser vildt på grund af en arvelig defekt eller en skade. Da tænderne vokser meget hurtigt, vil de på kort tid kunne genere kaninen voldsomt, og den vil blive ude af stand til at æde noget, der skal bides i. Er man i tvivl, bør man gå til dyrlæge med kaninen for at få kontrolleret tænderne.

Slutblok

Denne pasningsvejledning er udfærdiget på baggrund af oplysninger fra Danmarks Kaninavlerforening (www.kaniner.dk) og Dyrenes Beskyttelse (www.dyrenesbeskyttelse.dk). Pasningsvejledningen indeholder generel information om pasning af en dyreart/dyregruppe. Yderligere oplysninger kan findes på biblioteket eller på ovennævnte og andre hjemmesider. Pasningsvejledningens faglige indhold er godkendt af Rådet vedrørende hold af særlige dyr den 6.12.2013 i henhold til bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr.